

[Bertel Dahlgaard.]

stilling på eet område, som jeg nævnte, er fuldkommen urimelig, idet der er eet område, hvor socialdemokratiet og konservative og venstre danner en fælles front, og hvor der derfor ikke kan være tale om at vælge enten—eller mellem to parter, for hvadenten man stemmer på den ene eller den anden part, går det i samme pulje på dette område, nemlig det udenrigspolitiske og militærpolitiske område.

Så blot endnu een ting. Det ærede medlem havde den anskuelse, at jeg var ked af, at konservative og venstre ikke mere sloges så stærkt som i gamle dage, at de nu var blevet een fælles blok. Nej; det kan det ærede medlem være forvisset om at jeg ikke er ked af; jeg finder, det er noget af det mest naturlige, der er sket i dansk politik, at hele den konservative gruppe, der findes i venstre, har fundet sammen med de konservative, som tilhører det ærede medlem hr. Poul Møllers parti. Som redaktøren i Slagelse for mange år siden sagde: man måtte se at få de to partier til at gå sammen, der var jo ikke så stor forskel på dem. Allerede på det tidspunkt, da redaktør Valdemar Pedersen fremsatte den anskuelse, tog jeg tanken op her i tinget og sagde, at jeg fandt, det var en af de sundeste politiske ideer, der var fremkommet gennem lange tider. At resultatet af denne Verbrüderung, eller hvad man skal kalde det, vil blive, at der nok er nogen indenfor de to grupper, som ikke befinder sig vel i stuen, det er en anden sag; dem finder vi nok frem til.

Oluf Pedersen: Jeg har i min tale tidligere på dagen redegjort for den henvendelse, som retsforbundet fik fra statsministeren om de forhandlinger, der fandt sted, og om det sprængte forlig. Efter at dette var sket, meddelte vi statsministeren, at hvis regeringen gav de fattige børnerige familier det øgede børnetilskud, vi var gået ind for, ville retsforbundet foretrække dette fremfor socialdemokraternes forslag. Vi mente, det gav en bedre fordeling, og dertil kom for socialdemokraternes vedkommende, at en del af beløbet måtte hentes ovre i nationalbanken. Derfor er det givet, at vi, som det også fremgår af betænkningen, ikke vil stemme for det socialdemokratiske forslag. Jeg kan godt sige, at det heller ikke har været uden indflydelse på vor stilling, at vi mente, der

ikke i øjeblikket var grund til at lave en politisk konflikt, idet regeringen sagde, at man ikke ville gå med til det socialdemokratiske forslag; nu skal vi have grundloven i land, og når I andre ikke kan lade være med at slås, så må vi jo hjælpe jer.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på de beregninger, der forelå med hensyn til det forslag til en forsvarsordning, som forelå fra Danmarks retsforbund. Jeg vil kun gøre opmærksom på, at i de beregninger, der er foretaget, har man slet ikke medtaget det forhold, at vi regner med, at de unge skal bo hjemme og deltage i produktionen. Denne besparelse og den betydning, det har for produktionen, må man tage med. Det nytter jo ikke, at man alene gør det op for statens vedkommende, man må gøre den samlede samfundsbesparelse op. Løvrigt mener jeg, at man må have tid til at regne det igennem. De eksperter, vi har, bestrider de beregninger, der foreligger fra forsvarsministeriet. Udvalget har imidlertid ikke afsluttet sit arbejde, og så længe det ikke er afsluttet, synes jeg ikke, der er nogen grund til at kaste dette spørgsmål ind i diskussionen på den måde, som det ærede medlem gør. Endvidere ved vi alle fra disse beregninger, at når der f. eks. skal anlægges en militær øvelsesplads, regner man med 15 000 kr. pr. ha; det er ikke så ganske lidt. På den måde kan man nok få det til at blive dyrt. Det er en urimelig høj pris.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard skælder naturligvis ud på retsforbundet, fordi vi kom til at glide ind i billedet, da det drejede sig om et forlig. Det lykkedes os at få det forlig, som det radikale venstre havde afsluttet med regeringen, forbedret med hensyn til de børnerige familier på en sådan måde, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nu næsten står og praler af den indsats, som vi har gjort. Der er det interessante ved det, at samtidig med at man både fra radikal og fra socialdemokratisk side er vred, fordi vi har hjulpet til, samtidig er man kry og kroer sig over det resultat, der kom ud af det. Det er forsåvidt rigtigt, at da vi havde fået vor vilje, sagde vi: lad bare de andre få æren, de skal også have noget at prale af.

Når man gennemfører en lovgivning som den, der her er tale om, er det meget vigtigt, at man sikrer, at det ikke går ud over de børnerige familier. (*H. C. Hansen:* Hvorfor stiller De ikke selv forslag?). Vi fik vor